

“Hou vast en laat los”

Over zwerfjongeren wordt veel geschreven en meestal weinig mee gesproken. Het probleem (jonge mensen zonder thuis, opleiding, een gezond netwerk, plek om te wonen, schulden en een beperkt idee hoe uit deze situatie te komen), spreekt tot de verbeelding. *Zonde van de jeugd, nu investeren voorkomt verdere problemen, we hebben ze nodig*, zijn veel gehoorde statements die mensen aanzetten tot actie. Actie in de vorm van opvang, kleinschalig, grootschalig, individueel, in groepsverband. Maar ook acties in de zin van onderzoeken, rapporten schrijven, op de politieke agenda zetten en methodieken ontwikkelen. Kortom: veel beweging, netwerken, keteninitiatieven en aandacht. Wat belangrijk is is wat helpt? Wat helpt in welke fase? Wat helpt bij welke jongere? En vanuit welke visie doen we dat dan? Is de jongere het onderwerp, het leidend voorwerp of zoals nu vaak het **lijdend onderwerp**?

Out of the box: is niet zomaar wat aanklunghelen en alle bestaande interventies, programma's, methodieken en afspraken overboord kieperen of constant ter discussie stellen. Jongeren die vanuit een chaotische situatie komen hebben geen baat bij een chaotisch aanbod, een benadering die kan wisselen per medewerker of hulpverlenende instantie. **Een heldere en consistente benadering en een hartelijk welkom in een omgeving die in contact is met anderen (keten) maar voor de jongere pas zichtbaar is indien nodig.** Een benadering waarin de jongere een verantwoordelijk krijgt/neemt die hem past. Een verantwoordelijkheid waarbij het zelfrespect weer kan groeien en maatschappelijk herstel in elk geval een goede voedingsbodem krijgt.

Ik roep de medewerkers op elke gekozen methodiek te omarmen en toe te passen onder de voorwaarde dat je elke je afvraagt heeft deze jongere dit nu echt nodig op dit moment? Of zal ik eens – gemotiveerd – afwijken? Dat is geen “out of the box” maar gewoon “boerenverstand” en daar kunnen we geen genoeg van hebben!

Immers je kan alleen veranderen door jezelf of het onderwerp buiten de bestaande kaders te zetten en er is op gepaste afstand naar kijken. Hulp nodig? Vraag het de jongeren, zij weten pas wat “out of the box” denken is, ze leven immers “out of the box”!

Bram Schinkelshoek
November 2009
Kessler Stichting